

KERK-KRANT

GELOOFSGEMEENSCHAP AUGUSTINUS
EINDHOVEN

CORONA EDITIE 36

Extra editie 36 ivm coronacrisis

15 november 2020

Aan de vrienden van de Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven en alle andere geïnteresseerden

In het huis van de Enige, onze God, is iedereen welkom.
We lezen en luisteren naar oude en nieuwe woorden.
We worden stil, om stil te kunnen staan
bij ons geloof en ons leven
om daarna weer actief op weg te gaan met die wij noemen,
Vader, Zoon en Heilige Geest. Amen.

Alert en actief leven

Op een dag als vandaag, nu de
tweede coronagolf woedt,
midden in de herfst,
als alle leven lijkt af te sterven
en de natuur zich opmaakt
voor de winterslaap,

worden wij in alle lezingen gemaand
om alert en actief te zijn.
We worden opgeroepen om wakker te
zijn,
met open ogen voor de wereld om ons
heen.
We worden gevraagd al onze talenten
in te zetten,
om te werken aan een wereld
die voorbereid is op de komst van
God.
En het gaat daarbij niet alleen om
kennis,
maar ook om de gaven van ons hart
en ons geloof.
Alert en actief leven,
betekent leven in vrijheid en vreugde.

***Redactieadres Kerk-Krant: frans.ans.savelkouls@hetnet.nl
Adres van onze website: augustinus-eindhoven.nl/***

Drieëndertigste zondag door het jaar

Eerste lezing: Spreuken 31,10-13.19-20.30-31

Zij wordt gewaardeerd om wat ze doet.

Een sterke vrouw, wie zal haar vinden?
Haar waarde gaat uit boven die van kostbare koralen.
Het hart van haar man vertrouwt op haar
en zijn winst zal hem niet ontgaan.
Zij brengt hem goed, geen kwaad,
alle dagen van haar leven.
Zij kiest zorgvuldig wol en linnen
en haar handen bewerken het met genoeg.
Zij strekt haar handen uit naar het spinrokken
en zij houdt de weefspoel in haar vingers.
Zij opent haar hand voor de behoeftigen
en strekt haar armen uit naar de misdeelden.
Bevalligheid is bedrieglijk, schoonheid is vluchtig,
maar een vrouw die de Heer vreest, zij moet geprezen worden.
Roemt haar om de vrucht van haar handen
en prijst haar bij de poorten om haar werken.

Vraag: Wat leer je uit deze lezing?

Evangelie: Matteüs 25, 14-15.19-20

Waar mensen zich positief inzetten, daar ontstaat vreugde.

In die tijd hield Jezus zijn leerlingen deze gelijkenis voor: 'Een man riep bij zijn vertrek naar het buitenland zijn dienaars bij zich om hun zijn bezit toe te vertrouwen. Aan de een gaf hij vijf talenten, aan een andere twee, aan een derde een, ieder naar zijn bekwaamheid. Daarna vertrok hij. Die de vijf talenten gekregen had, ging er terstond mee werken en verdiende er vijf bij. Zo verdiende ook degene die de twee gekregen had, er twee bij. Maar die dat ene had gekregen, ging een gat in de grond graven en het geld van zijn heer verbergen. Een hele tijd later kwam de heer van die dienaars terug en hield afrekening met hen. Die vijf talenten gekregen had, trad naar voren en bood nog vijf talenten aan met de woorden: Heer, vijf talenten hebt gij mij toevertrouwd; ziehier, vijf talenten heb ik erbij verdiend. Zijn meester sprak tot hem: Uitstekend, goede en trouwe dienaar, over weinig waart ge trouw, over veel zal ik u aanstellen. Ga binnen in de vreugde van uw heer. Nu trad die van de twee talenten naar voren en zei: Heer, twee talenten hebt gij mij toevertrouwd; ziehier, twee talenten heb ik erbij verdiend. Zijn meester sprak tot hem: Uitstekend, goede en trouwe dienaar, over weinig waart ge trouw, over veel zal ik u aanstellen. Ga binnen in de vreugde van uw heer. Tenslotte trad ook die het ene talent had gekregen naar voren en zei: Heer, ik heb ervaren dat gij een hard mens zijt, die oogst waar gij niet gezaaid hebt en binnenhaalt waar gij niet hebt

uitgestrooid. Daarom was ik bang en ben uw talent in de grond gaan verbergen. Hier hebt ge uw eigendom terug. Maar zijn meester gaf hem ten antwoord: Slechte en luie knecht, je wist dus dat ik oogst waar ik niet gezaaid heb en binnenhaal waar ik niet heb uitgestrooid? Daarom had je mijn geld bij de bankiers moeten uitzetten, dan zou ik bij mijn komst mijn bezit met rente teruggekregen hebben. Neemt hem dus dat talent af en geeft het aan wie de tien talenten heeft. Want aan ieder die heeft, zal gegeven worden; maar wie niet heeft, hem zal nog ontnomen worden zelfs wat hij heeft. En werpt die onnutte knecht buiten in de duisternis; daar zal geweest zijn en tandengeknars.

Vraag: Wat doe je met de talenten die je hebt gekregen?

***Het is alsof je je geld overmaakt. Hier geef je, daar ontvang je.
Hier geef je iets vergankelijks, daar ontvang je iets blijvends.
Augustinus***

Overweging

Goede mensen,

Het verhaal van de sterke vrouw laat een vrouw zien die haar talenten gebruikt. Er wordt verteld wat ze met haar talenten doet. Dat wordt beeldend weergegeven met wat haar handen doen. Er straalt een en al vertrouwen en leven uit. Ze wordt niet geroemd om haar schoonheid, ze wordt geroemd om wat ze met haar handen doet en wat ze betekent voor anderen. Een vrouw met veel kwaliteiten, die God, door wat ze doet, respecteert. Ze herkent God als de gever van al haar kwaliteiten, al haar gaven en daarom toont ze eerbied voor God. En als ze geroemd moet worden, dan precies omdat ze God vreest, respect voor God heeft.

Als wij in ons dagelijks leven spreken van talenten dan denken we spontaan aan: aanleg, natuurlijke begaafdheid, gaven, bekwaamheid, kunde. We horen het in de volgende vaak voorbijkomende voorbeelden: die jongen heeft veel talent voor talen, dat meisje is een muzikaal talent. Talent wordt als heel positief gezien. In de tijd van Jezus was een talent echter een grote som geld. Eén denarie was een dagloon van een goed betaalde arbeider, en één talent ongeveer 6000 denariën.

In het laatste verhaal van Matteüs in dit kerkelijk jaar vertelt hij over een man die op reis gaat. En hij vertrouwt zijn vermogen toe aan zijn arbeiders. Vertrouwen speelt een grote rol in dit verhaal. Wie vol vertrouwen handelt, maakt winst en wordt beloond. De arbeiders die de meeste talenten ontvangen van hun Heer gaan hier vol vertrouwen mee aan het werk. Ze hebben geen verder instructies nodig. Ze handelen. Ze verdienen bij. Ze voelen zich verantwoordelijk voor het vertrouwen dat hun Heer hen schenkt. Het vertrouwen tussen deze twee en hun Heer is wederzijds.

De derde die slechts één talent ontvangt, wordt gedreven door vrees, eigenlijk angst voor zijn Heer. Van vertrouwen is bij hem geen sprake. Hij noemt zijn Heer streng, die oogst waar hij niet heeft gezaaid. Uit angst kruipt hij weg, stopt zijn talent onder het vloerkleed, in de grond. Daar rendeert het niet. Hij doet niets met zijn in vertrouwen ontvangen talent. En teruggeven van wat hij heeft ontvangen is alles wat hij doet. Verder durft hij niets.

Jezus vertelt dit verhaal aan het einde van zijn leven. Het gaat Jezus in deze parabel, in deze vergelijking van het dagelijks leven met het ideaal wat hem voor ogen staat, niet om talent voor taal, talent voor vakken-vuller, talent voor rekenen, economie, zingen, autoraces, voetballen, auto's maken, naar de maan vliegen. Jezus heeft iets anders in zijn hoofd. Nog even is Jezus bij zijn leerlingen, dan verlaat hij onze wereld. Hij gaat op reis net als de Heer uit de parabel die hij vertelt. Het gaat Jezus niet om talenten waar we iets praktisch mee kunnen. Het gaat Jezus om talenten die bijdragen aan het in praktijk brengen van de Blijde Boodschap. Talenten die meehelpen aan het totstandkomen van het Rijk Gods, of Gods nieuwe wereld. Deze talenten hebben niet zozeer met hebben te maken en met kunnen, doch veel meer met er zijn voor de ander, zorg hebben voor mensen in nood. Vertrouwen schenken aan mensen die hun vertrouwen in mens en wereld kwijt zijn geraakt. Het gaat hier om genadegaven, om kwaliteiten die iedereen geeft ontvangen en die ieder van ons uniek maakt. En die kwaliteiten zijn ons toevertrouwd. God schenkt ze ons en vertrouwt erop dat we op een goede manier met deze talenten omgaan. Zodanig dat er een wereld ontstaat waar niemand iets tekort komt. De talenten vragen erom te worden ingezet tot liefde, tot zorg en aandacht voor andere mensen. Soms blijven ze verborgen en komen ze onverwacht aan het licht. Als we goed luisteren en kijken, blijven onze talenten niet verborgen. In het voorjaar bij het uitbreken van de eerste coronagolf hebben we gezien hoe verborgen talenten van mensen aan het licht kwamen in dienst van mensen die alleen waren en eenzaam. Spontaan werd er gemusiceerd rond verzorgingsinstellingen, maaltijden gekookt voor eenzame bejaarden, boodschappen gedaan voor ouderen.

Talenten van mensen bleven niet verborgen toen hun ogen de eenzaamheid van hun vader of moeder, grootvader of -moeder, oom of tante zagen die hun hart raakte.

Enkele jaren geleden werd ik geraakt door een moeder die bij de doop van haar dochtertje een welkom voor haar uitsprak. Hierin wenst ze haar dochtertje drie talenten toe. Ik heb die drie wensen van de moeder van Emilie bewaard en in eigen woorden weergegeven. Nu mag ik ze jullie wensen.

Ik wens je toe dat je goed leert luisteren. Waarnaar geduldig luisteren? Naar wat er om je heen gebeurt. Naar de natuur, naar mensen en vooral naar jezelf. Als je goed luistert naar jezelf, zei haar moeder en hoort wat er in je

omgaat, ben je beter in staat om te horen wat er in andere mensen omgaat. Luisteren vernemen we in de Schrift is een kwaliteit van de ziel, van het hart. En de kwaliteit van luisteren, het talent om te horen wat er roert in het leven van een ander is buitengewoon waardevol. Omdat goed luisteren naar een ander, de ander helpt vrede te vinden, vrede met zichzelf.

Ik wens je geluk toe. We hebben je leven gegeven om geluk te vinden. Jij hebt het leven gekregen en bent geboren om gelukkig te worden. En een gelukkig mens maakt anderen gelukkig. En wie gelukkig is, vindt vrede. En aandacht en zorg om het geluk van anderen is een kwaliteit van het hart. Van deze kwaliteit word je niet noodzakelijk rijk in materieel opzicht, je maakt hiermee wel de wereld rijk.

Ik wens je liefde toe en dat mensen van je gaan houden om wie je bent en niet om wat je hebt. Dat je mag houden van alle mensen die je ontmoet in je leven. Dat je met hen mee mag trekken op de reis van je leven. Liefde is een kwaliteit van het hart en wordt zichtbaar in de wijze waarop je met mensen omgaat.

Emilie je kijkt naar iedereen, je lacht naar iedereen, je maakt geen onderscheid. Ieder mens is je even lief, want je lacht naar iedereen. Ik wens je toe dat je onbevangen blijft luisteren, geduldig blijft zorgen voor geluk en weloverwogen spreekt over de liefde.

Wie met zijn talenten verantwoord omgaat ziet groei van Gods nieuwe wereld. Wie ze onder het tapijt veegt, ziet niet eens een glimp van de wereld waar Jezus van droomde.

René Hornikx

Augustijnendag 13 november

De lezingen van de Augustijnendag van afgelopen vrijdag kunt u vanaf aanstaande maandag terugzien op www.domusdela.nl

Herinneringen uit een Roomse jeugd (7):

Protestanten

Als kind werd ik als vanzelfsprekend geheel ondergedompeld in het roomse leven van die dagen. 's Morgens naar de kerk. Vaak dagelijks, ook toen ik geen misdienaar was. Altijd bidden voor het eten ('s middags het uitgebreide Engel des Heren) Vaak thuis met opoe het rozenhoedje bidden (rozen-kransgebed). Zondagmiddag naar het lof als "Eindhoven" niet voetbalde en daarna naar de film in het Patronaat. Bidden voor het slapen gaan. Op de overloop naar de slaapkamers hing een wijwaterbakje. In de meimaand naar Maria in Meerveldhoven. De KRO-gids op tafel, vader lid van de KVP en de katholieke bond. Het toen nog katholieke Eindhovens Dagblad (waarvan het verhaal de ronde deed dat de toenmalige hoofdredacteur wijwater piste), de Sint-Jansklokken (bisdomblad) en enkele missieblaadjes als "leesvoer". Maar wat wil het toeval, eerst in de Anjelierstraat en later bij de verhuizing naar Woensel: Wij hadden protestantse burens. Met de buurkinderen in Stratum die op de Christelijk Nationale school zaten heb ik zelden contact gehad. In 1964 in Woensel leek het iets te veranderen. Wij hadden toen een buurmeisje, Ineke, waarmee mijn zussen en ik wat meer contact hadden. Zij kwam zelfs een keer op woensdagmiddag bij ons naar het kinderuurtje kijken. Ik meen dat het Okkie Trooij was die middag. Wij zaten gezellig op de bank toen de buurman tot onze grote verbazing de kamer binnenstormde en zijn dochter Ineke wegsleurde van "het instrument van de duivel" zoals hij luid mededeelde, mijn moeder en ons in verbijstering achterlatend. Dat waren dus protestanten.....

Ach dat katholieke geloof leek zo gek nog niet.....

Harrie Meelen

KNIPSELS (9)

Als ik in krant of tijdschrift een uitspraak of gedachte lees, die ik nog eens wil nalezen of onthouden, knip ik hem uit en stop hem in een map. Vandaag en de komende keren zal ik een aantal van die knipsels met u delen, in de hoop dat ook u er iets aan hebt. Deze week deel 9.

Groet, omdat het zoveel doet!

'In de auto op weg naar het ziekenhuis –een bezoek waartegen ik opzie en dat mijn stemming drukt- moet ik stoppen voor een zebra. Er steekt een jongeman over die in het voorbijgaan zijn duim omhoog steekt. Zo van: goed gedaan jochie! Doorrijdend merk ik dat mijn stemming opklaart. Dan moet ik opnieuw voor een zebra stoppen. Er loopt een jonge vrouw die mij geen blik of gedachte waardig keurt. Althans, dat denk ik. Weer doorrijdend merk ik dat mijn stemming terugzakt naar het niveau van vóór de eerste zebra. In de wachtkamer in het ziekenhuis komt na mij een vrouw binnen. Zonder groet of blik duikt ze meteen achter haar mobiel. Even heb ik hetzelfde gevoel als na de tweede zebra. Even maar, want kort daarop komt een man binnen. Joviaal en duidelijk zegt hij: goeiemorgen met zijn allen! Ik groet terug. De vrouw niet. Toch is het alsof haar negatieve invloed op de atmosfeer is opgeheven door de groet van de man.'

Aan het woord is hier psycholoog René Diekstra. In een reflectie over waarom gegroet worden of niet zo voelbaar invloed op je stemming kan hebben, schrijft hij het volgende: 'Een vreemde roept bij ons vrijwel automatisch een ongemakkelijk of zelfs angstig gevoel op. Groeten is de eerste zelfgekozen stap om die vreemde minder vreemd te maken. Daardoor verminderen ongemak en angst. Groeten, het in positieve zin zien en opmerken van de ander, is daarmee de basis van vriendelijkheid en de eerste stap naar vriendschap. De ander wordt niet langer (volledig) als vreemde benaderd. Niet groeten, zelfgekozen onvriendelijkheid daarentegen, houdt de ander in de positie van vreemde of zet hem of haar daarnaar terug. Vroeger groette je elkaar wel, maar nu doe je dat niet meer. Waardoor ook de spanning terug is. De conclusie? Groet, niet omdat het moet, maar omdat het zoveel doet. En juist omdat het niet moet, werkt het zo goed.'

Geven zonder bijbedoelingen

In dezelfde geest spreekt ook paus Franciscus over 'de cultuur van ontmoeting'. Graag heeft hij het dan over de ontmoeting met een arm persoon. 'Geeft u hem of haar een aalmoes met de bijbedoeling deze persoon te bekeren? Nee, en nog eens nee! U gaat hem ontmoeten omdat hij/zij uw broeder/zuster is. En dat is voldoende. De rest doet Jezus, de heilige Geest.' Franciscus wil (het was blijkbaar nog geen coronatijd!) dat mensen bij het geven van een aalmoes de persoon aankijken en aanraken. 'Als u een aalmoes geeft, drukt u dan de hand van de ander, of gooit u hem

het geld toe? ' In het laatste geval vindt de paus dat je de kans gemist hebt om die ander te ontmoeten. Een aalmoes verliest daardoor veel van zijn waarde, die er vooral in moet bestaan dat gever en ontvanger elkaar echt zien. 'Je hebt elkaar nodig', benadrukt hij.

(De voorlaatste zondag van het kerkelijk jaar, dat is nu op 15 november, is het 'de dag van de armen' ingesteld door paus Franciscus).

Bescheiden dichteres

Nederlands grootste dichteres met het kleinste oeuvre, Vasalis (1909-1998), wilde het liefst op de achtergrond blijven. Ze schreef drie bundels en hield er daarna mee op. Ze won de belangrijkste literaire prijzen, maar meed alle publiciteit en gaf in haar hele leven niet één interview. Ze liet haar pseudoniem Vasalis zelfs 'sterven' in de hoop haar werk in de vergetelheid te doen belanden! Gelukkig is dat niet gebeurd. Dankzij haar scherpe blik was ze in staat velen te raken, onder wie oud Kamervoorzitter Gerdi Verbeet. Als dochter van een dementerende moeder reciteerde ze geroerd: *'Is het vandaag of gisteren, vraagt mijn moeder, bladstil, gewichtloos drijvend op haar witte bed. Altijd vandaag, zei ik.'* Vasalis bood troost (en kan die via haar gedichten nog altijd bieden) aan duizenden, werd gelauwerd en gehuldigd en schreef toespraken voor koningin Juliana, maar was systematisch ontevreden over haar werk en wilde van de druk af om steeds iets nieuws te moeten maken.

Gedreven musicus

De Nederlandse Muziekprijs (de hoogste staatsonderscheiding die een klassiek musicus in Nederland ten deel kan vallen) werd dit jaar toegekend aan een blokfluitiste, genaamd Lucie Horsch en pas 20 jaar! 'Heel vaak heb ik gehoord: o, jij bent zó veelzijdig, zo'n jong talent! Veelzijdig misschien, maar ik hou niet van het woord 'multitalent.' Ik ben gewoon heel studieuus. Ik ben gedreven, maar niet ambitieus, daar hoort een carrière bij, en daar ben ik niet mee bezig. Dat ik succes heb, is wat anders. Het gaat mij erom dat ik muziek kan maken. Al zou ik straatmuzikant zijn, ik wil spelen.' 'Professioneel blokfluit spelen is niet zo logisch, in ieder geval niet populair. Daarom is het belangrijk dat ik me volledig identificeer met het instrument. De kwetsbaarheid ervan vind ik erg aantrekkelijk, je hebt direct geluid, het is lastig om er mooi op te spelen, maar ik hou van diepe sonoriteit.' 'Vroeger heb ik mezelf wel saai gevonden, ik ging, anders dan mijn studiegenoten, niet naar de kroeg. Nu heb ik geaccepteerd dat ik niet helemaal normaal ben. Een normaal leven ga ik niet forceren als dat niet bij me past. Ik heb die muziek nodig. Genoeg mensen die heel gelukkig zijn met hun studie en borrels op de sociëteit. Maar ik kan en wil niet loskomen van de muziek, en geniet er intens van.'

Augustijns logo

Wie iets te maken heeft met de augustijnen, heeft hun wapen, of logo al vaak genoeg gezien. Een vlammeend hart, doorboord met een scherpe pijl. En dichtbij of onder het hart ligt de H. Schrift. Dat logo is niet zomaar ontstaan. Het verbeeldt de volgende woorden van Augustinus uit zijn Belijdenissen (IX,2,3) *Doorboord hebt Gij mijn hart met de pijlen van uw liefde, en ik draag uw woorden mee, dwars door mijn hart geboord.*

Augustinus werd geboren op 13 november 314 te Thagaste in Noord- Afrika. Gisteren was het dus zijn verjaardag...

Verzameld door Joost Koopmans osa

2020... Het jaar dat we niets moeten willen

In maart overleed onze zwager. Een pastoor gaf hem de zegen op het kerkhof. Alleen vrouw en kinderen waren er bij. Mijn man en ik zaten thuis met een kaarsje en Ave Maria op de Smartphone.

Een week later overleed een buurman uit ons hofje. Vanwege corona was de uitvaart in besloten kring. De picknickbank, in onze gemeenschappelijke tuin, stond vol kaarsjes. Met al onze burens stonden we er in een wijde kring om heen. Om elf uur, het uur van de uitvaart, waren we stil, heel stil. Dat samen stil zijn was een onbeschrijfelijk intens moment.

Deze zomer overleed een vriendin. Ze was niet zomaar een vriendin, we kenden haar al vierenveertig jaar. Mijn man en ik hadden gelukkig al vaak uitgesproken hoe bijzonder ze voor ons was en hoeveel plezier we hadden gehad met elkaar. Via de livestream hebben we thuis het afscheid bijgewoond. Onze herinneringen, werden voorgelezen door een van haar kinderen.

Onze wereld was klein in de tijd van de lock-down. Maar opeens gebeurde er allemaal lieve dingen: een berenknuffel in de bus van een kindje dat nog maar net haar naam kon schrijven, een zakje Fleur-op-thee van een vroegere buur, een paasei, een pompoen... De *Corona-Kerk-Krant* bracht en brengt ons bemoediging. Ik vind het mooi dat er vragen gesteld worden waar je mee aan het werk kunt. Eén van de eerste vragen was om te kijken naar mensen in je omgeving met wie je de *Corona-Kerk-Krant* kunt delen. En ja, zowaar, na even denken, wist ik er wel een paar.

De eerste keer, na de lock-down, dat ik weer eens een ommetje liep, voelde als een feest. Met wie zou ik dat gevoel kunnen delen dacht ik. Er verscheen direct iemand voor ogen. Iemand van dichtbij. "Zullen we een straatje om?" vroeg ik haar. We wandelden alsmaar verder. Alle bloemetjes in de wijk hebben we op de foto gezet. Zelfs in een verlept bloemetje zag mijn wandelmaatje iets moois. Van de foto's hebben we kaarten gemaakt, een video en een collage.

In coronatijd zijn mijn man en ik veel naar de kapel, in de Fakkellaan, gewandeld. De deuren stonden altijd open. Vele kaarsjes brandden daar, elke dag weer, elke dag meer. Bloemstukken lagen soms tot halverwege de kapel. Het was er stil, doodstil.

Afgelopen tijd heb ik geleerd om los te laten wat niet kan en te zoeken naar nieuwe wegen.

Een hele dag lang zwoegt een ezeltje,
soms met zware lasten op haar rug
en soms gewoon met zorgen over dingen die alleen ezels dwars zitten.
En zorgen, zoals we weten,
kunnen meer uitputtend zijn dan fysieke arbeid.
Af en toe komt er een aardige monnik naar de stal
en brengt een peer mee.
Maar meer dan dat,
hij kijkt in de ogen van de ezel en raakt haar oren aan
en een paar secondenlang is de ezel vrij
en lijkt hij zelfs te lachen, omdat de liefde dat doet.
De liefde bevrijdt

Meister Eckhart

Beste leden van de Geloofsgemeenschap Augustinus, Beste redactieleden

Wat voel ik me bevoorrecht dat ik elke week de papieren corona-editie van de *Kerk-Krant* mag ontvangen. Wekelijks brengt Anita deze bij mij thuis. Op een afstand van anderhalve meter zitten we samen aan de tafel. Dit is goed mogelijk en bij een kopje koffie hebben we een goed gesprek. Het uitgangspunt is vaak haar aparte bijdrage in de krant, op haar eigen wijze, heel origineel en treffend bij het thema. Ik ben dan ook blij met haar aanvullende achtergrond en details.

Dezelfde dag of in het weekend lees ik graag de krant vol verdieping en met mooie overwegingen van de verschillende voorgangers. Ook de knipsels zoals vorige week over soberheid, en, eerlijk gezegd, heb ik de mensen van de Augustinusgemeenschap gemist. De warme vieringen en vooral de gesprekken bij de koffie maar ook de bijeenkomsten van *Bezinning en Spiritualiteit*. Te zijner tijd kom ik graag terug maar niet elke week. Door deze coronatijd en het overlijden van mijn man Bart heb ik ook de vieringen in de parochiekerk weer leren waarderen. Samen vormen ze voor mij een kostbaar huis. *Mogen zij allen één zijn, zoals Gij Vader zijt in mij en ik in U* (Joh. 17, 20-23). Daar hoop ik nog steeds op. Hartelijk dank en groeten aan jullie allen.

Ellen Leemrijse-Zuijdwijk

Het regent, het zegent

Het regent, het zegent, de pannen worden nat, kletsnat! Dat zongen we vroeger, een vrolijk deuntje.

De tekening van deze week spreekt eigenlijk voor zich, de mannen worden alle drie beregend, gezegend.

Eén van de drie, de rechtse man, herinnert me aan vorig jaar. We hadden toen nogal wat last van een langdurige droge periode. Weet u nog? Toen eindelijk weer de eerste spatjes begonnen te vallen, stond ik ook buiten en verwelkomde de regen met een vreugdedansje. 'Laat maar neervallen, plenzen, stromen, gieten! Mijn tuin is zó toe aan wat hemelwater!'

Ook de mening van de andere twee mannen moge duidelijk spreken uit hun lichaamshouding.

Anita van der Kam

Viering in de Johanneskerk

Op zondag 22 november om 12 uur verzorgen de Geloofsgemeenschap Augustinus en De Kapel een gezamenlijke viering vanuit de Johanneskerk aan de Mercuriuslaan. Marleen Kremers en Jef De Schepper gaan samen voor.

De Kapel heeft besloten om de helft van de beschikbare 30 plaatsen beschikbaar te stellen aan de Geloofsgemeenschap Augustinus. Het ligt voor de hand dat het vol zal zijn. Dus je kunt alleen aanwezig zijn als je na je aanmelding een positief bericht hebt terugontvangen. Bij gebrek aan beter gaat de toelating in volgorde van aanmelding via nieuwsbrief@kapel-eindhoven.nl. Die aanmelding, met je naam en het noemen van de Augustinusgemeenschap, moet uiterlijk vrijdag 20 november binnen zijn.

De Kapel hanteert alle gangbare regels om besmetting te voorkomen:

- Ook al ben je aangemeld, als je op het laatste moment ziekteverschijnselen voelt, kom je niet.
- Bij binnenkomst draag je een mondkapje totdat je op je stoel zit.
- Er volgt een controle op aanmelding. Spontaan komen is niet mogelijk.
- Je ontsmet je handen en gaat in de richting van de pijlen naar de plaats die je wordt gewezen.
- Uiteraard volg je aanwijzingen op van mensen die toezicht houden op ieders veiligheid
- Na afloop is er geen koffie. Iedereen gaat direct (in de richting van de pijlen) naar buiten

Voor wie niet aanwezig wil of kan zijn is er de mogelijkheid om via een livestream de viering mee te maken:

<https://kerkdienstgemist.nl/stations/1470-Johannesgemeente-Eindhoven/events/event/15626742-202011221145>

Als de directe link niet werkt, ga dan naar www.kerkdienstgemist.nl > provincie Brabant > Eindhoven > Johanneskerk